

Rok 1909.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1909.

Treść: (M 104—108.) 104. Obwieszczenie, któremu ogłasza się zaliczenie gminy Welsberg do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 105. Rozporządzenie, dotyczące nazwy Sądu powiatowego Engelszell w Austrii górnej. — 106. Rozporządzenie, dotyczące przedażni sądowej w Wiedniu. — 107. Rozporządzenie, dotyczące składania marek, wzorów i modeli na podstawie układu międzynarodowego dla ochrony własności przemysłowej z dnia 20. marca 1883 i brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900, obejmującego zmiany tego układu (Dz. u. p. Nr. 266, z roku 1908.). — 108. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

104.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1909,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Welsberg do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 214 zalicza się w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminę Welsberg w Tyrolu do девятой klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych, która obowiązuje do końca roku 1910.

Biliński wlr.

Georgi wlr.

105.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6. lipca 1909, dotyczące nazwy Sądu powiatowego Engelszell w Austrii górnej.

Sąd powiatowy Engelszell w okręgu Sądu obwodowego Ried będzie nosił w przyszłości według swej siedziby urzędowej nazwę „Sąd powiatowy Engelhartszell“.

Hohenburg wlr.

106.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. lipca 1909,

dotyczące przedażni sądowej w Wiedniu.

Na zasadzie § 274. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78 (ordinacji egzekucyjnej) rozporządza się:

I. Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. października 1899, Dz. u. p. Nr. 217, dotyczące utworzenia przedaźni sądowej w Wiedniu, zmienia się i uzupełnia w sposób następujący:

§ 1, ustęp 1. będzie opiewał:

„Dla przeprowadzenia sprzedaży zmysłowych rzeczy ruchomych, zajętych sądownie a znajdujących się w dzielnicach I.—XX. w Wiedniu, istnieje publiczny lokal licytacyjny (predaźnia sądowa).“

§ 2. zostaje uchylony.

§ 5. ustęp 1. ma opiewać:

„Sąd egzekucyjny rozstrzyga, czy sprzedaż ma być przeprowadzona w przedaźni sądowej (§ 272., ustęp 1. i § 289. ord. egz.). Sprzedaż w przedaźni może być zarządzona z urzędu lub na wniosek.“

Do § 18. należy dodać jako ustęp 2.:

„Sąd może polecić wierzycielowi, prowadzącemu egzekucję, aby złożył w drodze zaliczki kwotę, wystarczającą na pokrycie kosztów przewozu i ewentualnego przewozu zwrotnego.“

II. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.

107.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 12. lipca 1909,

dotyczące składania marek, wzorów i modeli na podstawie układu międzynarodowego dla ochrony własności przemysłowej z daty Paryż, dnia 20. marca 1883 i brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900, obejmującego zmiany tego układu (Dz. u. p. Nr. 266, z roku 1908.).

Celem wykonania układu międzynarodowego dla ochrony własności przemysłowej z daty Paryż, dnia 20. marca 1883 i brukselskiego aktu dodatkowego z dnia 14. grudnia 1900, obejmującego zmiany tego układu (Dz. u. p. Nr. 266, z roku 1908.), rozporządza się:

§ 1.

Do przeprowadzić się mającego na podstawie powyższych układów rejestrowania:

- mark takich osób, które w obrębie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa nie mają przedsiębiorstwa,
- wzorów i modeli takich osób, które w obrębie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa nie mają ani miejsca zamieszkania ani zakładu,

właściwą jest Izba handlowa i przemysłowa w Wiedniu.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Ritt wlr.

108.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 17. lipca 1909,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

W miejsce uw. 4. objaśnień do Nru 22. wchodzą następujące postanowienia:

4. Kompetencja przy ekspedycji dowozowej i przewozowej tytoniu i wyrobów tytoniowych wzgl. przy udzielaniu odnośnego zezwolenia.

I. Dla ruchu podróżnych.

- Tytoń dla własnego użytku podróżnych lub mieszkańców pogranicznych, wieziony przez nich samych w ilościach wolnych od opłaty (zob. p. w. § 29.), bez osobnego zezwolenia;
- Tytoń dla własnego użytku w ilości, nie przekraczającej 3 kg, bez osobnego zezwolenia; przy dowozie za opłatą należytości celnej i licencyjnej;
- zresztą jak punkt II.

II. Poza ruchem podróžnych.

A. Przy przewozie.

- a) Przesyłki pocztowe do 5 kg może ekspedyować przy przewozie każdy urząd celny bez osobnego zezwolenia; o ile jednak według zapatrzywania, urzędu celnego możnaby obawiać się nadużycia w raze dozwolenia przewozu, należy zasięgnąć rozstrzygnięcia c. k. Ministerstwa skarbu;
- b) przy przesyłkach pocztowych powyżej 5 kg, tudzież przy wszystkich przesyłkach w obrocie kolejowym i okrętowym mogą udzielić pozwolenia na przewóz wskutek prośby zakładu przewozowego wszystkie urzędy celne główne lub urzędy, wyposażone w upoważnienia urzędów celnych głównych, które leżą w miejscu wstępu linii kolejowych i okrętowych;
- c) we wszystkich innych wypadkach za zezwoleniem władzy skarbowej I. instancji.

B. Przy dowozie

na własny użytek wprowadzającego pod warunkiem, iż sprowadzona ilość odpowiada osobistym stosunkom strony oraz iż nie zachodzi żadna wątpliwość pod względem obdarzenia strony tej zaufaniem i że nie ma powodu do obawy nadużycia w raze zezwolenia na sprowadzenie:

- a) do 5 kg bez osobnego zezwolenia w urzędach celnych głównych lub w urzędach celnych, wyposażonych w upoważnienia urzędów celnych głównych;
- b) we wszystkich innych wypadkach na prośbę sprowadzającego za zezwoleniem, udzielonym w każdym wypadku z osobna przez władzę skarbową I. instancji, właściwą ze względu na miejsce zamieszkania sprowadzającego.

Zakłady pocztowe mogą w zastępstwie stron wystarać się o zezwolenie na dowóz, jeżeli do przesyłek pocztowych dołączono tyton i wyroby tytoniowe jedynie ubocznie, na przykład etui z cygarami, i jeżeli ilość tytoniu i wyrobów tytoniowych nie przekracza tej ilości, która w obrocie podróżnych ma być ekspedywiana bez opłaty cla.

Sprowadzanie wyciągu tytoniowego za zezwoleniem c. k. Ministerstwa skarbu.

Przesyłki tytoniu, nadchodzące dla c. k. monopolu tytoniowego, mają być ekspedywiane bez pobierania cla i bez wewnętrznego badania przez każdy graniczny urząd celny bez osobnego zezwolenia na podstawie awiza, wystawionego w każdym poszczególnym wypadku przez generalną Dyrekcyę monopolu tytoniowego, i mają być przekazywane pod zamknięciem urzędowym do miejsca przeznaczenia, podanego w awizie, za pomocą zwykłej karty awizującej. To samo ma mieć miejsce także wówczas, jeżeli awizo jeszcze nie nadeszło, o czym jednak należy zaraz uwiadomić generalną Dyrekcyę monopolu tytoniowego.

Wzory materyałów tytoniowych, nadchodzące dla generalnej Dyrekcyi monopolu tytoniowego, winny być przekazywane przez graniczne urzędy celne do c. k. Głównego Urzędu celnego w Wiedniu i ekspedywowane tam bez pobierania cla na podstawie certyfikatów ekonomatu generalnej Dyrekcyi, a następnie przekazywane do generalnej Dyrekcyi w sposób wyżej podany (Dz. rozp. Nr. 203 z r. 1901 i Nr. 25 z r. 1902).

5. Zezwolenia potrzebne w myśl punktu 4. udzielane będą albo na podstawie podania strony za pomocą formalnej licencji pisemnej albo w krótkiej drodze na odnośnym dokumencie celnym. Podanie albo w raze zezwolenia, udzielonego w krótkiej drodze, dokument celny, ma obejmować własnoręczny podpis strony, jej pieczęć, wymienienie gatunku i ilości tytoniu, a w raze dowozu uwagę „na własny użytek”.

Podanie a względnie zastępujący je dokument celny podlega opłacie stempelowej w wysokości 2 koron.

Sprowadzania tytoniu zagranicznego na własny użytek należy dozwolić tylko takim osobom, które udowodniły lub co do których jest notorycznie znane, iż mają miejsce zamieszkania w okręgu urzędowym władzy skarbowej, właściwej do udzielenia zezwolenia.

W przypadkach, w których przewóz lub dowóz odbywa się bez osobnego zezwolenia [P. 4, I, a), b); II, A, a) i B, a)], nie opłaca się również należytości stempelowej.

6. Władze skarbowe winny we wszystkich wypadkach, w których zezwalają na dowóz tytoniu dla osób prywatnych na własny użytek albo cellem przewozu, zawiadamiać o udzielonym zezwoleniu wprost ten urząd celny, przez który tytoni zostaje wprowadzony.

7. Zezwolenie na dowóz lub przewóz tytoniu musi być dostarczone, pomijając obrót pocztowy, już na granicy przy wprowadzaniu; przekazywanie tytoniu z granicy do innego urzędu w postępowaniu zawiadowcza lub za kartą przewodową bez zezwolenia nie jest dopuszczalne.

Tytoni, przeznaczony do zużycia w krajach świętej Korony węgierskiej względnie w Bośni lub Hercegowinie a nadchodzący z granicy przez jeden z c. k. granicznych urzędów celnych, należy zawsze ekspedywować w postępowaniu zapowiadaczem lub postępowaniu za kartą przewodową do tego królewsko-węgierskiego lub bośniacko-hercegowińskiego urzędu celnego, który wymieniono w zezwoleniu lub który leży najbliżej miejsca zamieszkania strony licencyjonowanej.

8. Należytość licencyjną wymierzy się od tej wagi, którą przyjęto za podstawę ocenia.

9. Kompetencja, przyznana poszczególnym organom drogą osobnych zarządzeń pod względem udzielenia zezwolenia na sprowadzanie tytoniu, następnie postanowienia co do czasu trwania ważności zezwolenia (licencji) i dokumentu pokrywającego, co do postępowania celnego z przesyłkami tytoniu, nadchodzącymi z granicy dla fabryk państwowych i składow państwowych oraz co do urzędowego oznaczania tytoniu, sprowadzanego z granicy zgodnie z przepisami, nie ulegają zmianie.

Postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 14. czerwca 1879, Dz. rozp. Nr. 36, rozdział A zostają niniejszym uchylone.

W wierszu szóstym ustępu 1. uwagi 1. do Nru 31 należy wykreślić słowa: „fasola Soja” a po nawiąsem (po słowach „bób ogrodowy”) zastąpić przecinek średnikiem.

Ustęp 2. tej samej uwagi należy zastąpić następującą osnową:

Tak samo traktować należy fasolę Soja (fasolę chińską), podobną co do kształtu i wielkości

do grochu krzewiastego, o ile ona przeznaczona jest do spożycia; fasola Soja i inne rodzaje fasoli, przeznaczone do wydobywania oleju, Nr. 47.

W uwadze 2. do Nru 31. należy wykreślić ostatnie zdanie „Fasole przeznaczone do wydobywania oleju, Nr. 47.”

Ustęp 1. uwagi 4. do Nru 47. ma opiewać:

4. Tu należy także fasola Soja (chińska fasola oliwna), o ile jest przeznaczona do wydobywania oleju; fasola ta dla celów spożywczych, Nr. 31.

W uwadze 6. do Nru 346. należy w wierszu przedostatnim po słowie „kozich” wstawić słowo „sarnich”.

Na końcu uwag do Nru 446. należy zamieścić następujące zdanie jako ustęp trzeci:

Istniejące w danym razie ordynarne pozwolenie dla ochrony przeciw rdzy nie ma wpływu na postępowanie celne z szynami.

Ustęp drugi uwagi 1. do Nru 457. należy wykreślić i wstawić zamiast niego ustęp następujący:

Za długość ostrza należy uważać linię środkową części rzeczywiście naciętej.

Po ustępie 3. uwagi 9. do Nru 488, należy zamieścić jako ustęp nowy (czwarty):

Zużel salmiakowy, zob. uw. 6., ustęp 4. do Nru 602.

Wyrazy końcowe ostatniego ustępu uwagi 7. do Nru 535. „(a więc“ do „Nru 361. c“) należy wykreślić i zastąpić je następującą osnową:

(a więc podobne drewniane płyty stołowe etc. jako towary drewniane stosownie do bliższej jakości, np. przykład wykładane masą perłową według Nr. 362. b).

W ustępie 2. uwagi 3. do Nru 576. należy wykreślić słowa „sztyfty do gramofonów”.

Po ustępie czwartyim uwagi tej należy zamieścić jako ustęp nowy:

Igły do gramofonów (sztyfty do gramofonów) Nr. 468.

W ustępie 4. uwagi 6. do Nru 602, należy w wierszu czwartym zastąpić tekst od słów „tudzież esencja do lutowania” aż do końca tego ustępu następującą nową osnową:

o zawartości chlorku cynku rozpuszczalnego w wodzie, wynoszącej więcej niż 15 procent. Zużel salmiakowy, nie mielony drobno o zawartości chlorku cynku w ilości 15 procent lub mniej należy oclić według Nr. 488 c, jako odpadki cynku. Ekspedycja według numeru tego odbywa się tylko na zasadzie orzeczenia, wydanego na podstawie rozboru a zasięgniętego od c. k. rolniczo-chemicznej Stacyi doświadczalnej w Wiedniu.

Do Nru 602. f należą dalej esencje do lutowania i sól do lutowania (rozpuszczone lub stałe mieszaniny chlorku cynku i chlorku amonowego), ciemne, prawie czarne zabarwione rozczynią chlorku cynku, pozostające przy wyrobie farb maziowych, a wreszcie masa Sorela.

W ustępie 4. uwagi 2. do uwagi przy Nrz 657. należy zamiast słów „jak chlorek cynku, Nr. 602. f” wstawić:

zob. uwagę 6. ustęp 4. do Nru 602.

W uwadze 2. do Nru 653. należy nowo zamieścić jako ustęp 5.:

W tym ostatnim wypadku wolno jednak stronie zażądać na własny koszt złudania przez c. k. rolniczo-chemiczną Stacyę doświadczalną w Wiedniu; jeżeli według orzeczenia powyższego zakładu, które w tym względzie będzie zasięgnięte, okaże się, iż towar mimo jaśniejszego typu barwy przedstawia się jako otręby ryżowe, wówczas winna nastąpić ekspedycja według Nru 653.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Biliński wlr.

Bráf wlr.

Weiskirchner wlr.